

Szabadság, boldogság! Öt nap táborozás Gyenesdiáson

A Balatonvilágosi Mészöly Géza Általános Iskola nyertes pályázatának, az EFOP 3.1.8. „Együtt testvérként – iskolaközi szemléletformáló program”-nak keretén belül Gyenesdiáson táboroztunk 2019. július 18-22-ig. Hanga Lászlóval és 13 felső tagozatos gyerekkel a Vadóctanya Ifjúsági Táborba utaztunk, ahol sok szuper élmény várt ránk.

Rajtunk kívül még három iskola, a balatonszentgyörgyi, kéthelyi és buzsáki iskola gyerekei érkeztek ide, akikkel együtt nagyjából 70-en voltunk. Sajnos hűvösebb volt az idő az első napon, így csak egy sétát tettünk *A Balaton legjobb strandja* címmel több alkalommal is kitüntetett Diási Játékstrandra, ahol gyerekek birtokba vették a játszótéri játékokat. A vízben egy különleges eseménynek is szemtanúi voltunk: a Kékszalag vitorlásverseny hajóinak fordulója itt a Keszthelyi-öbölben zajlott a szemünk láttára. Visszatérve a táborba, aki akart focizott, pingpongozott, csocsózott, az ebédlőben pedig hatalmas TV-n lehetett nézni a kézilabda meccseket. Tartalmas vacsorát kaptunk, és mindig volt repeta, de este is tettek ki elemózsiát, hátha valaki megéhezik. A kisbolt a kaputól pár méterre volt csak, és akinek ez nem felelt meg, be tudott előre vásárolni. Este visszasétáltunk a strandhoz, és a gyerekek kipróbálták a street workout park kondigépeit is. Az első éjszakánk a táborban az „ereszd el a hajamat” kategória volt, zakatolt, dübörgött az egész ház a jókedvű, felszabadult, otthonról kiszabadult gyereksereg hajnalig tartó rohangálásától, önfeledt nevetésétől.

Pár óra alvás és reggelizés után a Gyenesdiási Dolomit kőbánya, a Természet Háza és a Festetics kilátó megtekintése céljából gyalogtúrára indult a csapat. Tikkasztó meleg volt, de a két fiatal túravezető szerint az eddigi legnyugisabb, legkitartóbb társaság volt a miénk. Laci bácsi is sok érdekességet mondott el a gyerekeknek, hisz az ő tanított tantárgyainak megfelelő láttnivalók voltak. Délután végre eljött a csobbanás ideje, majd tőlünk két fiú, Hámori Marcell és Heppel Krisztián John benevezett a strandon zajló tengő bajnokságra, amit meg is nyertek! Nem kis áldozat árán: Marcinak hatalmas vízhólyagok keletkeztek a talpán, de tudomást sem vett róla. Mindkét fiú nagyon jól játszott, és mindenki csodálta az ügyességüket.

A harmadik nap délelőttjét Keszthelyen töltöttük, ahol a Helka nevű hajó fedélzetén egy órán át hajózártunk az öbölben, majd a Festetics-kastélyt, és a parkban lévő fotókiállítást néztük meg. Délután megérkezett Rajkó Zsolti bácsi, aki két napon át segített a sportprogramok lebonyolításában. Vízi kosárlabda mérkőzést szervezett, és amíg csak ki nem fáradt a társaság, addig folyt a játék a vízben. Este a lányok

rávették Laci bácsit, hogy menjünk koncertre. Los an Gyenes koncert és amerikai veteránautó találkozó volt a TV-ből is híres piactéren, így 3 felnőtt felügyelete mellett teljesítettük a gyerekek kívánságát és pörgős Old Rockabilly zenére táncolhattak és csodás amerikai autók között sétálhattak egy órán át.

Az utolsó napon lézerharc csatákra lehetett jelentkezni. A fiúk és a lányok először külön csapattal álltak ki, később vegyes csapatot is szerveztek. Egy kis időre Laci bácsi is beállt. A végén mindig a győztes csapat maradt játékban, és a legügyesebb gyerekek is megmérkőztek. Csapatban és egyéniben is jók voltunk, és a győztes nagy örömeinkre a mi iskolánkból került ki Pápay Kata személyében. Délután újabb vízikosármeccs következett, s mivel nem fáradtak el, így este még egy jó röplabdamerkőzést is játszottak. Nem maradhatott el a *Balaton legjobb fagyijának* megkóstolása sem, ami a helyi fagyizó nyertes fagyija. Szóval az öt nap alatt mindent kipróbáltunk, megkóstoltunk, megnéztünk, amit csak lehetett. Az utolsó esténken a gyerekek egy részével a folyosói fotelban elnyúlva, vagy szőnyegen ülve élveztük a semmittevést, és a kötetlen beszélgetés örömét. Megkérdeztem, hogy tetszett-e nekik a tábor és maradnának-e még. Azt válaszolták, hogy a végére nagyon jól sikerült összerázódnunk, a köztük lévő nézeteltérések is nagyjából elsimultak, és sikerült más gyerekekkel is megismerkedni. Maradnának-e még? Igen, és volt, aki még legalább 2-3 napot. Észre sem vették milyen hamar eltelt az idő, de itt az ideje hazautazni.

Jó volt! Ennek a két évig tartó pályázatnak az egyik legjobb eseménye volt ez, mert élvezetes programokban volt részünk! Igaz nagyon elfáradtunk, jól esett a szülői köszönet az érkezéskor. Intézményvezetőnknek, Szabó Rita néninek köszönjük a sok háttér munkát!

Rajkóné Tajti Andrea

